

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Š. K.**, trvale bytom N. S. X., D. K., adresa na doručovanie P. X., V. O., Č. R. proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, pobočke Dolný Kubín**, Aleja slobody 1878, Dolný Kubín o uloženie povinnosti správneho orgánu doručiť žalobcovi správne rozhodnutie a iné, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 7. septembra 2010, č.k. 20S/36/2010-165, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 7. septembra 2010, č.k. 20S/36/2010-165, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd uznesením zo 7. septembra 2010, č.k. 20S/36/2010-165 zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca sa žalobou, podanou 10. júla 2009, domáhal, aby súd podľa § 250b ods. 2 a 3 O.s.p. nariadil Sociálnej poisťovni, pobočka Dolný Kubín doručiť mu rozhodnutie, ktorým niekedy v roku 2008 žalovaná zrušila ku dňu 31. decembra 2003, to je 5 rokov spätne, sociálne poistenie žalobcu. Súčasne žalobca žiadal vysloviť, že konaním žalovaného boli porušené jeho práva na spravodlivý súdny proces, na účinný opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu. Taktiež žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi odškodné za nemajetkovú ujmu spôsobenú porušením jeho ľudských práv a základných slobôd vo výške 10.000,- € a náhradu trov súdneho konania.

Pokiaľ išlo o doručenie rozhodnutia žalovanej z roku 2008, ktorého sa žalobca domáhal, krajský súd konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p., lebo rozhodnutie, ktoré žiadal žalobca doručiť, vôbec nebolo vydané, a teda neexistuje jedna zo základných podmienok konania. Tento nedostatok procesnej podmienky je neodstrániteľný a súd na tento nedostatok musí prihliadať z úradnej povinnosti. Pokiaľ ide o žiadosť žalobcu, aby súd vyslovil, že konaním žalovaného boli porušené jeho konkrétne základné práva a žiadal o priznanie náhrady za jeho nemajetkovú ujmu spôsobenú porušením jeho ľudských práv a základných slobôd, súd posúdil obsah tejto časti žaloby ako sťažnosť podľa § 49 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, o ktorej podľa článku 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky má právomoc rozhodnúť Ústavný súd Slovenskej republiky. Preto súd konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil z dôvodu, že o tejto časti návrhu žalobcu nemá právomoc konať, keďže kompetentný rozhodnúť v tejto časti je Ústavný súd Slovenskej republiky, pričom však nemohol postupovať podľa § 104 ods. 1 veta druhá a postúpiť vec v tejto časti Ústavnému súdu Slovenskej republiky s poukazom na právnu úpravu konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (zákon č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov).

Uznesenie krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním s tým, že krajský súd sa v zastavujúcom uznesení žiadnym spôsobom nevysporiadal so žalobou. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby ho zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti žalovanej na ďalšie konanie s tým, že odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia výslovne uvedie, že napadnuté rozhodnutie žalovaná vydala na základe nesprávneho úradného postupu, resp. že jej rozhodnutie je nezákonné. Ktoré konkrétne rozhodnutie žalovanej má súd zrušiť, neuviedol.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Z administratívneho spisu žalovanej vyplýva, že rozhodnutie v zmysle § 178 ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov nebolo vydané. Navrhovateľ bol odhlásený z povinného poistenia zamestnanca ku dňu 31. decembra 2003 na základe registračného listu – odhlášky, podanej dňa 28. apríla 2008 *správcom konkurznej podstaty* úpadcu – spoločnosti K. D. K., S..

Podľa § 178 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov do pôsobnosti pobočky patrí rozhodovať v prvom stupni o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250b ods. 2 O.s.p. ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnemu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť.

Súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov (§ 250b ods. 3 O.s.p.).

Predpokladom postupu podľa § 250b ods. 2 a 3 O.s.p. je, aby rozhodnutie, ktoré žiada účastník doručiť, bolo vydané. Z obsahu spisov ako aj z vyjadrení žalovanej vyplýva, že rozhodnutie o zániku sociálneho poistenia žalobcu v zmysle § 178 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov nebolo vydané. Žalobca bol totiž odhlásený z povinného poistenia zamestnanca ku dňu 31. decembra 2003 na základe odhlášky zo dňa 28. apríla 2008, podanej *správcom konkurznej podstaty* firmy K. D. K., S..

Vzhľadom na skutočnosť, že žiadne také rozhodnutie, aké žalobca žiadal doručiť, nebolo žalovaným vydané, aj podľa názoru odvolacieho súdu nie sú splnené procesné

podmienky konania, a preto krajský súd nepochybil, keď konanie z dôvodu neodstrániteľnej prekážky konania podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zastavil.

Podľa § 49 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba (ďalej len "sťažovateľ"), ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Krajský súd postupoval správne aj pri posúdení časti žaloby, v ktorej žalobca žiadal, aby súd vyslovil, že boli porušené jeho konkrétne základné práva a aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi odškodné za nemajetkovú ujmu spôsobenú porušením jeho ľudských práv a základných slobôd, keď podanie posúdil podľa jeho obsahu ako sťažnosť podľa § 49 zákona č. 38/1993 Z. z.. Súd konanie pre nedostatok právomoci zastavil bez postúpenia veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky. S odôvodnením jeho rozhodnutia v tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, lebo žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a žalovanému v tomto konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. mája 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková